

Opvang indieners van een tweede of volgende aanvraag die zijn teruggekeerd naar het land van herkomst

**Tussentijds Bericht
Vreemdelingencirculaire (TBV
2001/24)**

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 6 augustus 2001

Ons kenmerk: 5077361/01/IND

Code: TBV 2001/24

*Juridische achtergrond: Vc 2000,
C5/20.4.1 en Regeling verstrekkingen
asielzoekers en andere categorieën
vreemdelingen 1997 (Rva 1997)*

*Geldig van/tot: 1 juli 2001 t/m 1 juli
2002*

*Onderwerp: Opvang indieners van een
tweede of volgende aanvraag die zijn
teruggekeerd naar het land van her-
komst*

Inleiding

In de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva 1997) is sinds 12 oktober 1998 bepaald dat de indiening van een tweede of volgende asiel-aanvraag geen recht geeft op opvang. Het recht op opvang is enkel gerelateerd aan de eerste asielaanvraag. Bij de totstandkoming van deze regeling is geen uitzondering opgenomen voor die gevallen die na de eerste aanvraag zijn teruggekeerd naar het land van herkomst en later in Nederland een tweede of volgende aanvraag indienen wegens nieuwe vrees voor vervolging. De Staatssecretaris van Justitie heeft zich nader beraden op dit punt. De beleidswijziging is in dit TBV verwoord.

Dit TBV voorziet in de mogelijkheid tot het bieden van opvang aan indieners van een tweede of volgende aanvraag die teruggekeerd zijn naar het land van herkomst en aan de tweede of volgende asielaanvraag een nieuw feitencomplex ten grondslag stellen, veroorzaakt door gebeurtenissen die zich na terugkeer in het land

van herkomst hebben voorgedaan. Dergelijke tweede of volgende aanvragen zullen voor wat betreft de opvangbepaling worden behandeld als een nieuwe (eerste) aanvraag in de zin van de Rva 1997.

In deze gevallen zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers adviseren om aan de betreffende vreemdeling opvang te bieden. De brief die hiervoor gebruikt dient te worden is als bijlage bij dit TBV opgenomen.

Dit TBV is geldig vanaf datum publicatie in de Staatscourant en wordt toegepast op alle aanvragen die op of na die datum zijn ingediend en waar het TBV betrekking op heeft.

De Vc 2000 wordt als volgt aangepast:

C5/20.4.1

C5/20.4.1 laatste alinea komt als volgt te luiden:

Uitzondering op deze regel bestaat in de volgende gevallen:

- indien een vertrekmoratorium van kracht is op de betreffende vreemdeling;
- wanneer de vreemdeling in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeert;
- in gevallen waarin sprake is van een nieuw asielrelaas nadat betrokkene aantoonbaar is teruggekeerd naar het land van herkomst.

Na 4.3 wordt de volgende paragraaf toegevoegd:

C5/20.4.4

4.4 Nieuw asielrelaas na terugkeer land van herkomst

De vreemdeling die na afwijzing van zijn asielaanvraag door de Immigratie- en Naturalisatiedienst aantoonbaar is teruggekeerd naar het land van herkomst, heeft recht op opvang indien aannemelijk is gemaakt dat er sprake is van een nieuw asielrelaas. De Immigratie- en Naturalisatiedienst zal het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers in die

gevallen informeren en adviseren om toch opvang te bieden.

Hiervan is sprake indien:

- a. de vreemdeling gedocumenteerd aantoonbaar teruggekeerd te zijn naar het land van herkomst en aldaar te hebben verbleven en;
- b. de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat zich na afwijzing van zijn asielaanvraag door de in het land van herkomst feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die een nieuw feitencomplex opleveren en het asielrelaas bestaat uit feiten of omstandigheden die zich ten tijde van de eerdere aanvraag niet hebben voorgedaan en;
- c. de huidige aanvraag niet in het Aanmeldcentrum (AC) is afgedaan.

Ad. a. De vreemdeling dient identiteitspapieren danwel andere bescheiden te overleggen waaruit blijkt dat hij na zijn asielprocedure in Nederland teruggekeerd is naar het land van herkomst. Hierbij wordt gedacht aan tot de persoon van betrokkene te herleiden documenten of bescheiden. Het enkel afleggen van (geloofwaardige) verklaringen is hiervoor onvoldoende. De bewijslast ligt in deze geheel bij betrokkene.

Bewijs van uitreis uit Nederland, zoals bijvoorbeeld een uitreisstempel in het paspoort, is onvoldoende om aan te tonen dat betrokkene is teruggekeerd naar het land van herkomst. Dit kan immers ook wijzen op verblijf in een derde land, zonder dat men is teruggekeerd naar het land van herkomst.

Ad. b. Van belang hierbij is dat er sprake moet zijn van feiten en omstandigheden die leiden tot een nieuw feitencomplex en verband houden met (één van) de inwilligingsgronden. Wanneer een beroep wordt gedaan op (soortgelijke) feiten of omstandigheden – ook al hebben deze zich voorgedaan na terugkeer in het land van herkomst – die al zijn aangevoerd in de eerdere asielprocedure en wegens onvoldoende zwaarwiegendheid (mede) hebben geleid tot afwijzing van de eerdere aanvraag, is er geen sprake van een nieuw feiten-

complex. Dit laatste is wel het geval indien er (soortgelijke) feiten en omstandigheden worden aangevoerd, die bij de eerdere procedure niet en nu wel aannemelijk gemaakt zijn en verband houden met (één van) de inwilligingsgronden.

Een beroep op (nieuwe) feiten of omstandigheden die al bij de eerdere aanvraag aangevoerd hadden kunnen worden, leidt in geen geval tot opvang. Uitgangspunt is immers dat de asielzoeker alle relevante feiten en omstandigheden bij zijn eerste aanvraag naar voren moet brengen.

De duur van het verblijf in het land van herkomst kan verband houden met het al dan niet ontstaan van een nieuw asielrelaas. Dit zal van geval tot geval beoordeeld moeten worden. Ook bij een kortdurend verblijf in het land van herkomst kunnen nieuwe feiten ontstaan die dusdanig relevant zijn dat zij een nieuwe asielaanvraag rechtvaardigen.

Ad. c. Als laatste voorwaarde geldt dat de tweede of volgende asielaanvraag niet in het AC is afgedaan.

Indien de tweede of volgende aanvraag – ondanks het bestaan van een nieuw feitencomplex – op het AC wordt afgedaan, ontstaat er conform C3/13.1 geen recht op opvang.

Procedureel

Pas vanaf het moment dat de asielzoeker aan alle voorwaarden als hier-

voor genoemd voldoet, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers adviseren om opvang te bieden. Het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst beoordeelt of al dan niet sprake is van een nieuw asielrelaas na terugkeer uit het land van herkomst. Voor zover de vreemdeling niet aanstonds in het AC over de benodigde bewijsmiddelen van terugkeer naar het land van herkomst beschikt terwijl de aanvraag niet in het AC wordt afgedaan en wel sprake is van een nieuw asielrelaas, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst geen advies uitbrengen aan het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers. Wanneer in een dergelijk geval op een later tijdstip alsnog de bewijsmiddelen worden overgelegd, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst pas vanaf dat moment het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers adviseren opvang te bieden.

In afwachting van de in behandeling neming van de asielaanvraag na aantoonbare terugkeer naar het land van herkomst bestaat geen recht op opvang in de zin van de Rva 1997 noch verblijf in een tijdelijke noodvoorziening. Er is dan immers nog niet getoetst aan alle genoemde criteria.

Wanneer betrokkene afkomstig is uit een land waarvoor een categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd in de zin van artikel 29, eerste lid, onder d Vreemdelingenwet en in de asielprocedure(s) vóór het verlaten van Nederland een verblijfsalternatief is tegengeworpen op grond waarvan een verblijfsvergunning asiel is onthouden (zie C1/5.12) dient ‘aantoonbaar teruggekeerd naar het land van herkomst’ te worden gelezen als ‘aantoonbaar teruggekeerd naar een ander land dan het land van herkomst waar de vreemdeling een verblijfsalternatief heeft’.

Tot slot

Voorzover van toepassing zullen de bovenstaande wijzigingen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000 worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
G. Versluis.*